

gjort gjældende, og man har altsaa troet, at man maatte lade de Indskrænkninger finde Sted, som nu ved Loven tilsigtes. Men det er ogsaa netop fra denne Side betragtet, at det forekommer mig, at, naar man dog virkelig maa erkjende, at der ved en saadan Lov skeer store Indskrænkninger i Næringsfriheden, saa skal man betænke sig paa at udstrække den videre, end det maaskee dog vil være absolut fornødent, og det maa dog vist erkjendes, at Forholdene i de mindre Stæder, om de end i enkelte af dem kunne sammenlignes med Forholdene i Hovedstaden, dog maa være i høj Grad anderledes end i Hovedstaden, hvor Befolkningen er langt talrigere, og som er langt tættere bebygget, end Tilfældet er i de fleste af Landets øvrige Byer. Det har derfor forekommet Udvalget og navnlig mig, at man maaskee dog burde nøte tage under Overveelse, om man burde give en saa indskrænkende Lov en saadan Udstrækning, naar den ikke var fremkommen paa den almindelige Lovgivningsvei. Det er ingenlunde, fordi jeg skulde drage i Tvivl, at den høitærede Justitsminister jo vil veie og prøve Forholdene og indhente alle de Erklæringer, som her behøves; men jeg kan ikke nægte, at Sagen i sig selv forekommer mig at være af den Bessaffenhed, at det dog maaskee maa ansees for rigtigst, at dette Spørgsmaal afgjøres ad Lovgivningens almindelige Vei. Jeg skal ogsaa endnu kun tillade mig at gøre opmærksom paa, idet jeg navnlig tager et Exempel af, hvad den høitagtede Justitsminister idag selv har anført, at det forekommer mig, at, om ogsaa en saadan Bestemmelse kom i Loven, vilde den dog ikke kunne være tjenlig til at forebygge det, som man derved vilde forebygge. Den høitagtede Justitsminister har nemlig med Hensyn til en Bemærkning af Udvalget om, at Næringsveien „Potasseshyderi“ skulde udgaae af Udkastet, meent, at det dog var bedst, at man optog denderi; thi om den end ikke for Diebliffet blev breven, kunde den senere fremkomme. Dette er vist ganske rigtig, og det er vist ogsaa ganske rigtig, hvad han tilføiede, at der kunde være flere lignende Næringsveie, som man ikke for Diebliffet kunde tænke sig, der kunde opstaae, og da maatte man erhverve en ny Lov. Nu

er det jo netop i Dag nævnt, at der er indkommet et Andragende om at maatte anlægge en Tarmstrængfabrik. Det er en Næringsvei, som dette Lovudkast ikke har optaget (Flere Stemmer: Jo! Justitsministeren: Det findes i § 1.). Nuvel, om jeg endogsaa har overseet dette, saa kunde man jo dog tænke sig, at Loven, om der ogsaa opstaaer saadanne nye Næringsveie, som ikke ere optagne i denne Lov, slet ikke vilde kunne finde Anvendelse paa disse, og den vilde altsaa blive meget ufuldkommen, forekommer det mig, da den dog ikke kunde blive anvendt i disse Tilfælde, og jeg skjønner derfor ikke rettere, end at det vel turde have Noget for sig, hvad Udvalget har foreslaaet med Hensyn til § 6, nemlig at den ikke nødvendig behøver at optages i denne Lov. Imidlertid vil Udvalget jo, efter de Bemærkninger, der ere fremkomne, tage dette Spørgsmaal under nærmere Overveelse.

Beutner: Det er kun med Hensyn til den af den høitagtede Justitsminister gjorte Bemærkning angaaende Lovens Titel, at den, saaledes som den er foreslaaet af Udvalget, formeentlig skulde indbefatte mere end Lovudkastet, at jeg maa gjøre den modsatte Bemærkning, at Udvalget netop har troet, at den i Udkastet foreslaaede Lovtitel indbefatter mere, end Udkastet selv indeholder; thi den siger, at det er en Lov, som angaaer visse for Sundheden skadelige Næringsveie. Men deraf kunde man jo let antage, at Loven ogsaa indeholdt Bestemmelser med Hensyn til disse Næringsveies skadelige Indflydelse paa Udøverne, men det er ikke Tilfælde. Det er netop kun med Hensyn til de andre Beboere af Byen, at disse Næringsveie ere ansete for skadelige, og det er kun med Hensyn til dem, at Udvalget endvidere ikke har kunnet dele den Anskuelse, at alle disse Næringsveie kunne ansees for skadelige for den offentlige Sundhed.

Justitsministeren: Det forekommer mig, at det, som er fremført af den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavn (H. B. Hansen), ikke kan retfærdiggjøre, at Forslagets § 6 udgaaer. Kan man nu end ikke give Loven saaledes, at den omfatter alle tilkommende Forhold, der kunne være af lignende Bessaffenhed som de, der nævnes i Loven, saa